

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§, IV. Vnio operum cum Christo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECULUM SPIRITUALIUM

non diligit solum oculos, id est perfectos: sed diligit etiam manus & pedes, diligit infima membra sua, diligit minuta vascula misericordiæ, quæ Sanguine suo & morte sua pretiosa mercatus est. Grandes filii Dei expeditè gradiuntur & currunt: parvi verò ægrè ac tardè incedunt. Beatus eris, si vel ex numero parvulorum filiorum fueris; nam & ipsi omnes regni cælestis erunt heredes. Qui creavit magnos, ipse idem creavit parvos: & Christus non minùs datus est in Salvatore parvis, quàm magnis. Fudit Sanguinem suum pro omnibus, omnes morte sua redimere voluit: nec ullus tanti beneficii expers est, nisi qui se illo culpâ suâ infeliciter privat.

§. IV. VNIO OPERVM CVM CHRISTO.

I. In nobis egeni, in Christo sumus abundanter.

* Credemih, is qui verè humilis est & bonæ voluntatis, habet in Christo, pro devoto ac sincero cordis sui desiderio, quidquid boni sibi deest in seipso: habet in illo omnem sanctitatem atque perfectionem. Profectò enim ad hoc venit Christus in mundum, ad hoc incarnatus & passus est, ut peccatores sese humiliantes salvos faceret (eos ad æternam beatitudinem sublevando) ac pro eis satisfaceret, eorumque defectus suppleret sarciretque, & eos

^a Pia praxis Blosiana, offerendi Deo Patri merita Filii, pro hominibus meticulosis, ad suppleendum opera nostra defectuosa, crebrò occurrit, & videri potest de ea re iterum Consolatio pusillanimum cap. xxx. §. 11.

meritis suis locupletaret. Tànquam fidissimus parens thesaurizavit filiis suis, quos ab æternitate dilexit.

Ora igitur cum, ut ipse integrè pro te respondeat, satisfaciat atque suppleat: ora, ut meritis ac virtutibus suis egenam animam tuam exorner. Atque hoc petendo, spera certò & crede, illum pro immensa bonitate sua facturum quod humiliter postulas. Nam si dubius nimùmque meticulosus permanes; similis es ei, qui vilibus sordidisque vestimentis exutus, & repentè indutus Regiis, non novit decenter atque compositè pro exigentia ipsorum vestimentorum Regalium incedere; sed pro morum rusticitate, cui assuetus est, ineptè & incivilliter graditur. Offer Deo Patri in plenam expiationem peccatorum tuorum, & in suppletionem meritorum quæ tibi desunt, ipsum unigenitum Filium ejus Iesum Christum: offer omnia quæ ille pro te fecit ac pertulit: offer incarnationem, vitam, labores, passionem, cruciatus, Sanguinem & mortem ejusdem Redemptoris tui. Cujus quidem oblationis dignitas & præstantia homini prorsus incomprehensibilis est. Nulla scelera tam gravia & enormia esse possunt, quæ non meritis Christi & pretioso Cruore eius in homine bonæ voluntatis deleantur.

^b Quando ex sese confert ad actus penitentia quidquid in sese habet & potest. Nempe cum auxilio gratiæ Dei.

2.
Orandum igitur, ut defectum nostrum suppleat per sua merita.

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

3.
Nihil ne-
gatur o-
ranti per
Christū.
Matt. 7.
& 21.
Marc. 11.
Ioa. 14.

4.
Coridi &
meritū
Christi
nostra
commen-
demus.

* Pau-
per in
se, dives
est in
Christo;
quia
parti-
ceps est
thesau-
ri meri-
torum
Christi.

Potes etiam dicere Deo Patri:
*Pater clementissime, rogo te per dilectū
Filium tuum Iesum Christum, ut mei
miserearis, & hoc vel illud mihi dones ad
eternam laudem nominis tui.* Nam
quandocumque aliquid piè, &
sanctè petitur in nomine Filii,
sive per Filium, Deus Pater gra-
tissimam habet eam petitionem,
cū nihil illi charius sit ipso Fi-
lio suo.

Commenda bona opera & ex-
ercitia tua sacratissimo atq; mel-
lissimo cordi ejusdem Iesu Christi
emendanda perficiendaque: ma-
ximè enim id expetit cor illud
amantissimum, & semper paratū
est imperfecta tua excellentissimo
modo perficere. Gaude & exul-
ta, quia quantumvis * pauper sis
in teipso, admodum dives es in
Redemptore tuo, qui meritorum
suorum participem te esse voluit,
qui pro te homo factus est, pro te
jejunavit, laboravit, cruciatus
pertulit, Sanguinem fudit, &
animam posuit. Ingentem pror-
sus thesaurum in illo repositum
habes, si tamen verè humilis &
bonæ voluntatis es.

C A P V T VIII.

Schola humilitatis & patientiæ.

§. I. PRÆCONIVM HVMILITATIS.

Pulchra descriptio encomiastica humilitatis.

§. II. ACTVS EIVS PRÆCEPI.

1. Cognoscere & agnoscere, se nihil esse aut
posse sine Dei gratia, nisi peccare.
2. Agnoscere, omnia bona sua, Dei esse dona;
illum propterea in eū, non se, laudandum.
3. Sentire se dignū esse, quem omnia affligant,
& contemnant: idē, si eveniat, non solum idē nō
murrari, sed potius letari.

4. Imputare afflictiones suas peccatū suū: &
inde timorem simul ac spem concipere, tanquam à
paterna Domini Dei castigatione.

5. Diligere ipsos etiam hostes suos, exemplō
Christi.

6. Tolerare longanimitè omnem malorum un-
decumque proveniat, & quantumcumque dures,
pro Dei amore.

§. III. PATIENTIÆ VIRTVS.

1. Tribulatio patienter pro Deo tolerata, certū
signum divinæ electionis.

2. Quapropter Deus, quasi delectatus patientiā
suorum, facit cum tribulatione proventum.

3. De manu ergo illius omnia suscipienda, ut ille
laudetur, timeatur, ametur: non vidē de manu
creatura, quibus tantum Deus ut instrumentis
utitur.

4. Etiam cū tu ipse tibi causa es malorum,
licet dolere debeas de offensa, afflictionem tamen
ipsam velut de manu Dei letanter suscipe.

§. I. LAVS HVMILITATIS.

QUANTIS præconiis digna
est sancta humilitas! Moneo
iterum atque iterum, ut hanc vir-
tutem præcipuè secteris: nam &
Christus hanc potissimum nos dis-
ciscere à se voluit. Ait enim: *Dis-
cite à me, quia mitis sum, & humilis
corde.* Hanc semper & exemplo
& verbo docuit. Vnde rursum
ita loquitur: *Nisi conuersi fueritis, nō
& efficiamini sicut paruuli, non intra-
bitis in regnum celorum.* Hanc a-
mantissimè respexit in Virgine
matre sua, sicut ipsa testatur di-
cens: *Respexit humilitatem ancillæ
sue.* Per hanc maximè Sancti om-
nes fuerint & sunt homines se-
cundum cor Dei. Breuiter, in hac
virtute consistit tota Christianæ
sapientiæ disciplina. Si tu non
desideras nec conaris esse humi-
lis, frustra tibi persuades quòd
possideas charitatem, & quòd
amœnam habitationem in te in-
veniat Spiritus sanctus, qui non

requie-